

La veu del vent

La veu ha dit: el meu somni pentina,
enmirallant la teva pell estesa,
l'ala de set colors cercant dispesa
en vies complaents de blanca sina.

La mà, trencant el gest que ho endevina,
del cos mig nu exprem la timidesa
i endiumenjant la nova disciplina
en el rebost del temps deixa certesa

I l'ull ardent ha vist la casa nova
enmig del prat asprat per la rocalla,
esmicolada al vent la teva roba
com tremolar insistent d'un faix de palla ...

I un bes furtiu enmig de la baralla
en nom del vent tenyeix de roig l'alcoba.

Poemari de pupitre